

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás

Vyšlo: 29.6.2009

Číslo: Ročník 19 (2009), Číslo 2

Sekce: Knihovníci, čtenáři políbení múzou

Název článku: Dobře utajená poezie

Autor: Vladimíra Buchtová

Zdroj: <http://unas.svkhk.cz/clanek.asp?id=1036>

Dobře utajená poezie

Vladimíra Buchtová

Nataša Skalická se narodila 16.7.1952 v Banské Bystrici. Od roku 1966 však žije v Hradci Králové, kde také pracuje ve Studijní a vědecké knihovně, na oddělení prezenčních služeb. Je absolventkou Střední knihovnické školy v Brně a matkou tří dcer. Přestože své básně píše od raného mládí, píše především pro sebe a do šuplíku, což všem jejím spolupracovníkům připadalo jako plýtvání talentem. Přinášíme proto našim čtenářům alespoň malou ukázkou Natašiny tvorby. Pro potěšení, pro vlastní vzpomínky, pocity a zážitky. Věřím totiž, že téměř každý se v její poezii může nalézt. Sama autorka o tom, jak se k poezii dostala a co pro ni znamená, píše:

"Když si představím, jak dlouho už jsem v knihovně, napadne mě přirovnání k inventáři. Nastoupila jsem 1.9.1975 a už jsem zůstala.

Básně píšu v podstatě od školních let, zpočátku to byly jen takové pokusy a většina se nedochovala. Většina mé poezie spadá do období posledních dvaceti let.

Co se mých prvních básní týče, vzpomínám si na jednu úsměvnou historku ze 7. třídy, kdy češtinář vyhlásil literární soutěž, prostě každý ze třídy měl vytvořit nějaký verš, báseň. No a já jsem složila toto:

*Snáší se soumrak nad krajem
Padá bílý sníh
Já dívám se do tvých očí
A vidím hvězdy v nich*

*Jsou tolik jasné, zářivé
Jak by se v slzách vykoupaly
A já se bojím můj milý
Aby mne nezklamaly*

Chudák učitel měl zamotanou hlavu, báseň měla sice rým, melodii i obsah, ale běda, pro můj věk 13 let byla nepřijatelná právě pro ten obsah. Čas od času mě pak zastavil a vyptával se, jestli jsem zamilovaná. A já po pravdě odpovídala, že nejsem, a také jsem nebyla, ale nespíš jsem o lásce snila. Tím se vlastně dostávám k tomu, proč člověk píše básně. Najednou zjistí, že má duši plnou čehosi, ať už je to jen sen nebo láska ve všech svých podobách nebo jen okouzlení krásnou chvílí. Má toho v sobě tolik, že to potřebuje sdělit, třeba jen tomu papíru. Někdo v té chvíli bere do ruky štětec a maluje, někdo skládá hudbu a někdo prostě píše básně."

Nabízíme vám malou ochutnávku veršů Nataši Skalické:

Moje nejmilejší krajina

*Jsi moje nejmilejší krajina
Krajina jako vzpomínání
na čas
kdy láska začíná
Na první úsměv
První dotýkání*

*Jsi moje chaloupka
na prosluněné stráni
Okna i dveře dokořán
K tobě se vracím
když mě něco zraní
a pod tvou střechou
šťastná usínám*

*Jsi moje nejmilejší krajina
Krajina mému srdci blízká
Tebou se procházím
Tebou se toulávám
když je mi smutno
když se mi stýská*

Svíčka

*Dívám se na svou zapálenou svíčku
Plamínek se chvěje, mihotá
A myslím na to
budou-li ještě chvíle pro písničku
a kam vede mne má čára života*

*Přemýšlím zda vystačím jen s málem
a proč nebe se vždy s peklem
mísí v jednom ranci
Čí ruka laskavá provede mne sálem
až hrát mi budou k poslednímu tanci*

Slovíčka milosti

*V setmělém pokoji vonícím po jasmínu
nesmělý plamínek se lekl svého stínu
Zhasl a do tmy jen hodiny tikají
A já v té tmě schoulená básním si potají
o smutku o touze o krásné závratí
když letní svítání proud řeky pozlatí
O listí v korunách jak tiše zazvoní
když vítr protančí větvemi jabloní
a pak tak zlehka jen dýchne mi do vlasů
A já oči přivírám a myslím na krásu
vroucí i mrazivou jak dotek věčnosti
Ne vítr
Ach ne vítr
To kdosi mi zašeptal
slovíčka milosti*

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz